

det Karl Marx. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds og hans Kollega gaar ikke fremad til fuldkomne og højere Former, men vende tilbage til Standpunkter, der laa forud for det, deres egne nærmeststaaende politiske Meningsfæller for 50 Aar siden stode paa. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds har paa Valgtribunen i Randers to Gange erklæret sig for en varm Tilhænger af Retsreformen (*Poul Rasmussen: en Retsreform!*) Alle Tilhørere maatte tro, det var den Reform, der var Mulighed for at faa, men paa juridisk, spidsfindig Maner har han sagt *en Retsreform*. Han har talt om, at det var uforskammet, naar Modstanderne sagde, at Højre ikke kender denne Harme over det nuværende Retssystem! Kender Højre ikke denne Harme? Jo, den kende vi! Paa den Maade blev det ærede Medlem valgt i Randers en Gang og en Gang til, men neppe mere, ikke mindst efter den Tale, han har holdt i Dag. (*Poul Rasmussen: Skulle vi da aldrig have Valg mere?*) Det ærede Medlem har nu afsløret sig selv som han er, og som han blev karakteriseret af sin Partifælle. Nej, vil man have en Retsreform, maa man godkende det Grundlag, der her foreligger, kun paa dette kan der skabes en Retsreform. Dette gik Højre med til for 2 Aar siden ved den Repræsentant, det da havde i Udvalget, det ærede Medlem for Odense 1ste Valgkreds (Nanke). Dette har vundet Tilslutning fra et Flertal i Landstinget. Vi ere naaede dertil, at der nu er langt større Mulighed for et Resultat end for 2 Aar siden. Den Gang, sagde det ærede Medlem, kunde Højre godt stemme derfor, de vilde selvfølgelig have Forhandling med Landstinget. Hvorfor da ikke nu, nu der har aabnet sig Mulighed for et Resultat, idet Landstingets Flertal har stillet sig paa det samme principielle Grundlag som Folketinget? Der er Forskelligheder, men ikke større end, at de med god Villie kunne overvindes. Nu bryder det ærede Medlem af: Nej, denne ville vi ikke have, det er en ganske anden, som ingen aner, hvordan skal se ud. Dermed har det ærede Medlem og hans Kollega for Københavns 4de Valgkreds erklæret for Offentligheden, at de

ikke dele vor Harme over det nuværende Retssystem, at Valgtalerne derom ikke have været noget bevendte. Jeg tror ikke, de to Talere have gjort deres Parti og dettes Kandidater ved kommende Valg nogen Tjeneste, men det kommer ikke mig ved, jeg glæder mig over, at Sandheden er kommen frem, saa at, hvis Retsreformen strander i det kommende Fællesudvalg, vil Offentligheden ikke være i Tvivl om, hvor Modstanden kommer fra.

Anden Ordfører (*Svend Høgsbro*): Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds talte før om Umiddelbarhedsprincippet, dette Princip, som bestaar i, at de Vidner, hvorefter Dommeren skal dømme, skulle føres i Dommerens Paahør, saa at han kan se med egne Øjne og høre med egne Øren, før han dømmer, og ikke skal nøjes med nogle skriftlige Protokoller, og han anførte, at det var man nu kommen saa langt bort fra, at man gerne kunde afskaffe det helt. Jeg vedkender mig, at jeg hører til dem, som lægge overordentlig Vægt paa denne Grundsætning og jeg vil derfor sige, at det er en fuldstændig Vildfarelse, at vi „nu“ ere komne bort derfra. Da Lovforslaget forrige Gang forlod Folketinget var der ikke rørt ved Umiddelbarhedsprincippet, der var ikke taget det mindste bort derfra, saaledes som det forelaa fra Kommissionens Side. Denne havde ganske vist ikke indført det i sin videste Udstrækning. Jeg erkender, at man af Hensyn til Omkostningerne har sat den Grænse, at Vidnerne ikke behøve at rejse mere end tre Mil til Fods eller 9 Mil pr. Jernbane og Dampskib til Underret og dobbelt saa langt til Landsret. Til Højesteret kunne de komme til at rejse fra hvilket som helst Sted i Landet. Det var den Grænse, som Kommissionen havde sat; men her i Folketinget have vi ikke paa noget Punkt indskrænket Umiddelbarhedsprincippet, saaledes som det forelaa fra dens Side. Derimod har man i Landstinget paa et enkelt Punkt søgt at komme bort derfra, idet man har givet Retten Lov til, naar som helst den skønner, at det vil medføre Vidtløftiggørelse af Sagen, da at skubbe Vidnerne ud og sætte en Dommer til at afhøre dem uden for Retten. Men det er netop det,